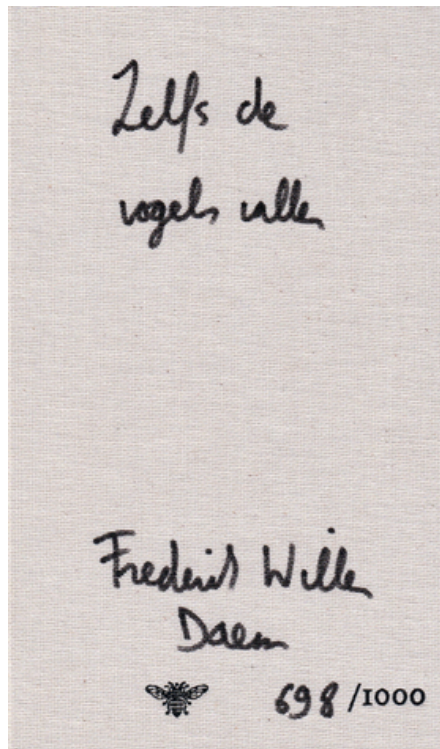

Zelfs de vogels vallen

Frederik Willem Daem

Download now

Read Online ➔

Zelfs de vogels vallen

Frederik Willem Daem

Zelfs de vogels vallen Frederik Willem Daem

Hij ziet de sterren fonkelen op de onzichtbare wand tussen hem en de wereld, beseft dat niets ooit nog zal zijn zoals het voordien was. Weet niet wat nu gedaan...

Een nachtelijke dwaaltocht over de boulevards van Parijs, de opkomst en ondergang van een televisiepredikant, een achtervolging door de voorsteden van Los Angeles of de privatisering van een ruimtestation, de lenige verbeelding van Frederik Willem Daem heeft toegang tot alle uithoeken van de wereld en tot de geest van de meest uiteenlopende personages. Ondanks de donkere thematiek, waarbij hij weigert de dood te schuwen, laat Daem in zijn eigenzinnige debuut ook stevast een sprankje hoop en humor doorschemeren.

Zelfs de vogels vallen Details

Date : Published September 1st 2015 by De Bezige Bij

ISBN : 9789023490296

Author : Frederik Willem Daem

Format : Hardcover 190 pages

Genre : Short Stories

 [Download Zelfs de vogels vallen ...pdf](#)

 [Read Online Zelfs de vogels vallen ...pdf](#)

Download and Read Free Online Zelfs de vogels vallen Frederik Willem Daem

From Reader Review **Zelfs de vogels vallen** for online ebook

Rinke Vanhoeck says

Daem toont zich een straffe verhalen met deze kortverhalen. Graag meer van dit, maar dan in een volledige roman?

Dirk Vandenberghe says

Mooie verhalenbundel van een veelbelovende schrijver. Donkere thema's, heldere verhaallijnen en een paar geweldige zinnen. Zoals: Oneerlijkheid duurt het langst als ze door de zweem van dood omringd is.

Adriaan Vanhaeren says

Wonderbaarlijk goed! Pluspunt: alle verhalen zijn kort!

Vincent Coomans says

In dit boek laat Frederik Willem Daem best wat van zijn talent zien. Enkele verhalen zijn zeer goed opgebouwd. Al haalt niet elk verhaal een even hoog niveau. Hij schrijft erg beeldend en visueel. Het boek leest als een film.

Hij maakt van elk boek een hebbeding door ze manueel te nummeren en te betitelen.

Marcia says

In de Week van het Korte Verhaal besloot ik een kortverhalenbundel te lezen, maar helaas was **Zelfs de vogels vallen** niet helemaal aan mij besteed. De eerste twee verhalen vond ik erg tof, maar daarna wist het boek me niet meer te raken. *Monstertjes II* deed me overigens enorm denken aan *Het Smelt* en niet op een goede manier - ik begin me nu echt af te vragen wat die Vlaamse jongeren allemaal uitspoken bij de scouts..

Nathalie says

Nog ongeveer een week en dan vindt voor het eerst het Dag Mag Festival plaats in Antwerpen, een aantrekkelijke formule waarvoor je online inschrijft en je in ruil daarvoor een boek krijgt en tegelijkertijd een maand later toegang krijgt tot een leesclub met de desbetreffende schrijver (of in sommige gevallen BV's die een klassieker 'vertegenwoordigen'). Ik schreef me in voor een Vlaamse jonge schrijver, Frederik Willem Daem, die een kortverhalenbundel schreef onder de titel 'Zelfs de vogels vallen'. (Andere clubs met grotere

bekendere schrijvers zaten sowieso al direct vol en daarbij ken ik mezelf goed genoeg dat ik geen vragen zou durven stellen op zo'n gelegenheid...)

De verhalen in deze bundel mogen dan wel heel universeel zijn, de aanslag op een Amerikaanse televangelist, een duo astronauten dat elkaar niet kan luchten of zien en die op elkaars lip moeten zien te leven, een lang uitgerokken Parijse nachtwandeling, een live op tv te volgen achtervolging in Los Angeles, of het verloop van een stierenloop in een Spaans dorp, het taalgebruik blijft toch typisch Vlaams. Alle verhalen zijn vrij onheilspellend, donker en gaan dikwijls over de dood en menselijke fouten. Sommige verhalen zijn sterker dan andere, maar het gebalde en de verschillende stijloefeningen maken het zeker tot een knappe bundel. Bovendien heeft de schrijver er als promotiestunt voor gezorgd dat alle 1000 boeken van de eerste uitgave een persoonlijke cover meekregen. Een schrijfmarathon die op z'n minst wat respect afdwingt. Zie hier het filmpje: https://www.youtube.com/watch?v=f_OFQ... . Ik kreeg het 99ste boek uit heel dit rijtje. Waarvoor dank!

Sara Logghe says

Verhalenbundel over atypische thema's, personages en gebeurtenissen. O zo schoon. Vaak dacht ik, ja! Bij deze mensen had ik ook al gefantaseerd over hun leven. Denk aan de motivatie van een preacher om een beroemdheid te zijn en worden. Of een koppel dat beslist naar Parijs te verhuizen maar helemaal niet romantisch blijkt te leven. Wat dacht je van twee astronauten die elkaar niet erg fijn vinden maar samen in de ruimte zweven. Ook een fijn idee is dat Frederik zelf vaak een (bij)rol inneemt in zijn verhalen. Leest als een trein. Toppertje. Bovendien is de kافت door de auteur zelf beschreven en genummerd. Ik las alvast nr.92.

Jurgen says

Zijn uitgever roemt terecht de lenige verbeelding van Frederik Willem Daem. Een meesterlijk debuut dit 'Zelfs de vogels vallen'.

Daem schrijft zinnen die je steeds weer wilt onderstrepen, in een veelzijdigheid aan verhalen. Ik zeg het gewoon nog eens: dít is pas debuten!

Pascale says

***1/2

Laura Massa says

De inmiddels gehypte debuutbundel van Frederik Willem Daem laat zich typeren rond onthechting, identiteit en lichtheid. Filmische scènes waarin personages 'Teddy' en 'Tracy' heten worden afgewisseld met autobiografische flarden van het Parijse stadsleven: relatietwijfels, duivenlijken, de verwachtingen van de volwassenenwereld. Enfin, het betere dagboekwerk in dialoogvorm. Daem loodst ons met gedetailleerde beschrijvingen en grillige, introspectieve bedenkingen door de nachtclubs, misvieringen en meer volatiel vertier.

Verwachtingen: vlot lezen (check), effectief 'kort' zijn (check) en ergens een onverwachte wending

vertonen. Dat laatste komt zeker aan bod: geïntegreerde Franstalige dialogen – een restant van Daems filmopleiding, tussentaalgebruik – wat overigens absoluut not done is in de Vlaamse literatuurwereld want ‘geveinsd’ – doen af en toe de wenkbrauwen fronsen. Vooral omdat naast de cheape intimiteit ge u ineens afvraagt of ge toch niet een pretentieuze filmscenario aan het lezen zijt. Die niet zo weloverwogen keuzes terzijde. Daem wringt zich niet in ongemakkelijke bochten. Hij kronkelt wat rond, doet zich voor als de gewiekste underdog met bijvoorbeeld een katern die ‘werktitel’ heet, postmodernistische doorhalingen, romantische ironie quoi. Daarnaast staat er tegenover elke knap uitgewerkte introspectie een lege zin à la “de laatste dagen zijn een achtbaan geweest”. Had ik het woord fake al in de mond genomen?

Anne says

***Zelfs de vogels vallen* van Frederik Willem Daem zoekt naar lichtpuntjes in het donker**

Frederik Willem Daem publiceerde verhalen in onder andere Das Magazin, De Revisor en Oogst Magazine. ‘Zelfs de vogels vallen’ is het korte verhaal waaraan zijn debuutbundel de titel te danken heeft. Alle verhalen in zijn bundel hebben op hun eigen manier iets onheilspellends. Toch weet Daem het zo te brengen dat ze niet te zwaar of naargeestig worden.

Zelfs de vogels vallen leest als een trein, is bij vlagen spannend en laat je nadenken over de donkere thema’s die in de verhalen steeds opnieuw opduiken. De auteur presenteert dood, verval en vergankelijkheid met een vleugje humor en omgeeft deze zaken met zoveel banaliteit dat er toch altijd nog hoop overblijft. ‘Hij zei zonet dat hij zijn lichaam beschouwt als een tempel. Ik vertelde hem dat ik een atheïst ben. Hoe moet je anders reageren als iemand dergelijk gezeik verkoopt?’

Diversiteit

Op de terugkerende thema’s na, getuigen de verhalen van grote diversiteit. Daem zet veel verschillende personages geloofwaardig neer: een televisiepredikant, een astronaut en een stuntman. Hij speelt ook met de opbouw en de ordening van de verhalen. Daem schrijft over het algemeen in korte, bijna staccato zinnen, waardoor de lezer makkelijk door de bundel leest. Het verhaal ‘Zelfs de vogels vallen’ is deels in interviewvorm geschreven, wat een aardige afwisseling in het lezen teweegbrengt en tegelijkertijd iets wezenlijks toevoegt aan het verhaal van de plotseling beroemde predikant.

Vlaams

Daem kiest er duidelijk voor zijn Vlaamse oorsprong in het taalgebruik te behouden. Waar zijn thema’s en verhalen over familie, godsdienst en liefde redelijk universeel zijn, zijn de Vlaamse en Franse uitspraken zeer aanwezig. De Vlaamse taal mag met trots geschreven worden, maar lezers die niet gewend zijn die te lezen zouden hier en daar eens vreemd op kunnen kijken. Vooral in ‘Monstertjes II’, een nostalgisch verhaal over familie en ervaringen van een kind, is de taal wat lastiger te volgen. ‘Voor mij ligt een spelleke solitaire en oma heeft al drie azen van de vier gevonden. Ze mankeert enkel nog de harten.’ Laat dit geen reden zijn om de verhalenbundel te laten liggen, een debuut als dit moet je gewoonweg gelezen hebben.

[Deze recensie verscheen eerder (2015) op CLEEF]

PJ Mblt says

Overall good short stories, in a nice style, very diverse, and quite interesting prose.

I'm not the biggest fan of short stories, but this is definitely one worth picking up

3.5*

Niki Vervaeke says

Een verhalenbundel, een debuut. Mijn voorkeur ging uit naar het titelverhaal zelf, Zelfs de vogels vallen en ook voorbij de klif vond ik sterk. Ook Zodiak vond ik heel goed, amusant zelfs, in zijn kleinmenselijkheid, no matter where.

Andere verhalen spraken me dan weer minder aan, te vergezocht, te ... ik weet het niet. De afwisseling tussen ahw heel menselijk dichtbij en filmisch 'American' heeft ook wel iets.

Lees, met mate, laat het liggen, lees nog een verhaal. In een ruk uitlezen lukte me niet.

<http://www.canvas.be/cultuur/debuut-f...>

Sven Adams says

Wonderlijk spannend.

Jacques says

Verhalen over relaties, Parijs, ruimtevaart, stierengevechten, pissijnen en meer fraais. Hard, somber met soms een vleugje humor. Altijd raak en fraai gecomponeerd.
